

Invaliditetsforsikring. Det kan jo ikke nægtes, at de to Love, vi nu have faaet, hver for sig, have gjort megen Gavn, men de Erfaringer, der ere indhøstede paa dette Omraade, vise tillige, at de ikke fuldt ud have magtet de Opgaver, som man maaske har tænkt sig, at de kunde løse. Af en tidligere Minister er der jo i sin Tid forelagt Forslag om en almindelig Invaliditetslovgivning og en Forsørgelseslov, hvorefter der skulde ydes Tilskud fra Stat og Kommune og vedkommende selv, altsaa Hjælp til Selvhjælp. Og jeg antager, at det er den samme Tanke, der oprindelig har foresvævet dem, der have rejst denne Sag i det andet Ting; de have ment, at skulle vi løse Opgaven fuldt ud, saaledes at Lovgivningen kommer til at omfatte alle dem, som den rettelig bør omfatte, maa det forlanges, at de paagældende selv hjælpe til til den Hjælp, der ydes. Der stilles jo store Krav til Staten, paa alle Omraader fordrer det, at den skal gribe ind og yde Understøttelse. Det kan vel heller ikke nytte at ville nægte, at skal en Opgave som denne her løses, maa Stat og Kommune træde hjælpende til. Jeg tror, at naar den her foreslaaede Kommission indskrænker sig til at undersøge, hvorledes vi bedst ved Hjælp til Selvhjælp kunne komme til en almindelig Alderdoms-, Ulykkes- og Invaliditetsforsikring; saa vil den ramme det rette. Tage vi Arbejdsløshedsforsikring med, komme vi let ind paa et Omraade, hvor det bliver vanskeligt at finde en passende Grænse. Jeg indrømmer den ærede sidste Taler, at der i den Henseende er mangt og meget, som kunde trænge til en Ordning, der er paa dette Omraade Forhold, der absolut bør reguleres. Men jeg tror, det maa ske paa en anden Maade og at navnlig de paagældende Organisationer, særlig Arbejdernes, maa træde til. Det er ikke nok, at vi have en Tarif for, hvilken Løn der skal ydes til Arbejderne i de forskellige Fag, naar vi staa lige over for en Arbejdsløshed, der delvis er begrundet i, at disse Tariffer ikke kunne opfyldes af Arbejdsgiverne. Vi maa, havde jeg nær sagt, have Tariffer for, hvad der skal ydes under en saadan mere eller mindre selvforskyldt Arbejdsløshed. Jeg tænker ikke blot paa Tilfælde, hvor der dekretes Lockout eller Strike, ogsaa den moderne Affolkning af Værkstederne, ved en stiltiende Overenskomst om ikke at tage Arbejde under Tariffen maa tages med i Betragtning. Man kommer herved ind paa Forhold, som det vil blive meget van-

skeligt at lovgive om, og jeg tror, at hvis de to Organisationer, Arbejdsgiverne og Arbejderne, ikke komme til en Ordning af dem, vil Lovgivningsmagten vanskeligt kunne gribe ind. Der er i det andet Ting i Gaar blevet fremsat et Forslag af Folketingsmanden for Randers (Rasmusen), der særlig tager Sigte paa Forsikring mod Arbejdsløshed. Det kan jo være, at der derigennem aabner sig Udsigt til, at Sagen kan ordnes — det skal jeg ikke nærmere komme ind paa.

Jeg hilser med Glæde dette Forslag fra den højttærede Minister om at nedsætte en Kommission, der skal tage Spørgsmaalet om en Alderdoms- og Invaliditetsforsikring op. Vi have set, hvordan de have løst denne Opgave i Svejts og Tyskland og til Dels i Sverige, og vi have ogsaa herhjemme indvundet Erfaring paa disse Omraader. Uden at ville underkende den gældende Alderdomslovs gode Egenskaber lige over for de gamle og fattige, tror jeg, at vi ved alvorlig Overvejelse kunne naa til et Resultat, der vil være til endnu større Gavn for hele den mindre velstillede Del af vort Samfund, saa de ville kunne se deres Alderdom noget mere roligt i Møde end nu. Dette vil kunne naas derigennem, at de selv fra deres tidlige Ungdom af ere med til at yde deres Bidrag til at sikre den. Naar de fordrer, at Samfundet skal træde til, kan man ogsaa fordrer, at de selv gøre noget. Jeg tror ogsaa, at der i Befolkningen er en Stemning oppe for at være med dertil. Hvor Pengene skulle komme fra, er jo et andet Spørgsmaal; det vil naturligvis koste ikke ganske ringe Summer, men vi have jo tidligere set Lovforslag, som sigtede til at skaffe de nødvendige Midler til Veje, da var der tænkt paa en Skat paa Spiritus; men det kunde jo ogsaa tænkes gennemført paa anden Maade, saaledes at en Del af det, der indvandt, blev givet til en saadan Invaliditetsforsikring, og at derved Stat og Kommune bleve satte i Stand til at yde Bidrag i Lighed med de paagældendes egne. Det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa her, men kun anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme i Haab om, at der af det maatte kunne fremgaa et Resultat, der uden at strejfe for langt om, rammer det, der for Øjeblikket er mest Trang til i Befolkningen.

Andersen: Jeg ønsker kun at gøre en Bemærkning, foranlediget ved en Udtalelse, der fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling). Det